Lieta Nr.A42295405
143/AA43-1407-08/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 11.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneses I.Amona un S.Zakrevska,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģionālās pārvaldes pārstāvim Mārtiņam Birkmanim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.D.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005.gada 14.aprīļa lēmuma Nr.1060 atcelšanu, sakarā ar *A.D.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 21.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2004.gada 12.decembrī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.SR009056, kurā konstatēts, ka *A.D.* 2004.gada 12.decembrī plkst.22:05, Rīgā vadīja automašīnu Volkswagen, ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/*, pa Slāvu tiltu virzienā no Maskavas ielas uz Slāvu loku ar ātrumu 82 km/h pie atļautā ātruma 50 km/h, 518.ceļa zīmes („Apdzīvotas vietas sākums") darbības zonā. Minimālais ātrums, aprēķinot iespējamo radara kļūdu, ir 77 km/h, tādējādi ātrums pārsniegts par 27 km/h. Ātrums fiksēts ar ātruma mērierīci „Stalker" Nr.26972, pielietojot slēpto metodi.

Pamatojoties uz minēto, Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektors 2004.gada 12.decembra lēmumā Nr.SR009056 atzina, ka *A.D.* izdarījis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punkta prasību pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{8}$ panta sestajā daļā. Ar minēto lēmumu *A.D.* uzlikts naudas sods Ls 20 apmērā.

A.D. 2004.gada 12.decembra lēmumu apstrīdēja Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam.

[2] Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks, izskatījis *A.D.* sūdzību, ar 2005.gada 14.aprīļa

lēmumu Nr.1060 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu, bet sūdzību noraidīja.

Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] *A.D.* 2004.gada 14.decembra iesnieguma izskatīšanas gaitā tika pieņemti ziņojumi no Rīgas pilsētas Ceļu policijas inspektoriem *J.N.* un *A.B.*, paskaidrojums no liecinieces *L.D.*, kā arī pieprasīta informācija no SIA „LMI Serviss".

Rīgas pilsētas Ceļu policijas inspektori *J.N.* un *A.B.* paskaidro, ka 2004.gada 12.decembrī atradušies dienestā un kontrolējuši ātruma režīmu uz Slāvu tilta ar slēpto metodi. Inspektors *J.N.* ap pl.22.05 fiksējis ātrumu 82 km/h automašīnai Volkswagen, ar valsts reģistrācijas zīmi Nr.*/dzēsta numura zīme/* un nodevis informāciju pa rāciju inspektoram *A.B.* Inspektors *J.N.* norāda, ka ātrumu minētajai automašīnai nofiksējis divas reizes un ka citu tuvu braucošu automašīnu ne priekšā, ne aizmugurē, ne arī blakus nebija.

Inspektors *A.B.*, saņemot informāciju pa rāciju no *J.N.*, apturējis automašīnu. Vadītājs *A.D.* apgalvojis, ka ātrumu neesot pārsniedzis. Automašīnā *A.D.* bijis viens, bez pasažieriem. *A.D.* par automašīnas tehnisko stāvokli nekādas ziņas nesniedza

L.D. paskaidrojumā min, ka kopā ar *A.D.* braukuši no Jelgavas uz Rīgu. Pirms Rīgas automašīnai salūza un nestrādāja 4. un 5.pārnesums, kā rezultātā nebija iespējams pārvietoties ar automašīnu ātrāk par 60 km/h. Pārbraucot Slāvu tiltam, uz apļa viņus apturēja Ceļu policija, norādot, ka *A.D.* pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu. Pēc *A.D.* lūguma inspektors radaru neuzrādīja.

No SIA „LMI serviss" tika saņemta dokumentāli neapstiprināta informācija, ka 2004.gada 13.decembrī tika remontēta automašīnas VW, ar valsts reģistrācijas zīmi Nr.*/dzēsta numura zīme/*, ātrumkārba. Automašīna ar šādiem ātrumkārbas defektiem (nebija iespējams ieslēgt 4. un 5.pārnesumu) pabraukt varēja, bet nav iespējams konkrēti pateikt ar kādu ātrumu. Automašīna īpašniekam atdota 13.decembra pēcpusdienā.

[2.2] *L.D.* liecību objektivitāte ir apšaubāma un tās vērtējamas kritiski, jo viņa varētu būt ieinteresēta labvēlīgā lietas iznākumā attiecībā pret *A.D.* (*L.D.* ir *A.D.* sieva). *A.D.* par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu gada laikā jau saukts pie administratīvās atbildības - 2004.gada 15.maijā izrakstīta soda kvīts CL 769616. Turklāt *A.D.* ir trīs reizes administratīvi sodīts par ātruma pārsniegšanu.

[2.3] Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas izdotā un apstiprinātā verificēšanas sertifikātā Nr.E1115V04 norādīts, ka radars „Stalker" Nr.26972 autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzīts par derīgu.

[2.4] Fiksējot pārkāpumu un sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, Ceļu policijas inspektori rīkojušies savas kompetences ietvaros un saskaņā ar likumu Ceļu policijas inspektoru rīcībā policijas darbinieka darbu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti.

[3] 2005.gada 12.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.D.* pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu un uzlikt par pienākumu atbildētājai

atlīdzināt materiālos zaudējumus Ls 42 apmērā, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs braucis pāri Slāvu tiltam nepārtrauktā citu automašīnu plūsmā, ar atļauto braukšanas ātrumu 50 km/h.

[3.2] Pieteicēja automašīnai bija tehnisks defekts, proti, nestrādāja automašīnas 4. un 5.pārnesums, kā rezultātā nebija iespējama pārvietošanās ar automašīnu ātrāk par 65 km/h. Ceļu policijas inspektoram pieteicējs paskaidrojis, ka apgalvojums par ātruma pārsniegšanu ir nepamatots, jo pieteicēja vadītās automašīnas ātrums nepārsniedza 50 km/h, jo automašīnai bija bojāta ātrumkārba.

[3.3] Radara ātruma mērījums pēc pieteicēja lūguma netika uzrādīts, minēto pieteicējs norādījis protokolā.

[3.4] Protokolā prettiesiski norādīts atbildību pastiprinošs apstāklis, t.i., LAPK 34.panta pirmās daļas 1.punkts.

[3.5] Lietā nav pierādījumu, ka pieteicējs izdarījis LAPK 149.^{8} panta sestajā daļā paredzēto pārkāpumu. Pārkāpuma neesamību varēja apliecināt arī liecinieks, un pierādījumu nasta administratīvo pārkāpumu lietās piekrīt institūcijai (amatpersonai), kas realizē publisko varu (šajā gadījumā - uzsāka administratīvā pārkāpuma lietu), līdz ar to lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir atceļams kā nepamatots un prettiesisks.

[3.6] Pieteicējam radušies zaudējumi Ls 42 apmērā, kas nodarīti ar iestādes prettiesisko administratīvo aktu. Pieteicējs samaksāja Ls 42 par juridiskajiem pakalpojumiem, pamatojoties uz 2005.gada 2.maijā noslēgto līgumu par juridisko apkalpošanu ar SIA „Dinaburga", saskaņā ar kuru SIA „Dinaburga" sniedza juridiskās konsultācijas saistībā ar strīdus lēmuma apstrīdēšanu, un sagatavoja pieteikumu Administratīvai rajona tiesai.

[4] Atbildētāja - Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvalde Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, Lēmumā minētos argumentus papildinot ar šādiem apsvērumiem.

[4.1] Izmantotais radars ir sertificēts normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, līdz ar to ir derīgs transportlīdzekļu ātrumu mērījumu veikšanai. Radara fiksētais ātruma mērījums ir jāvērtē kopsakarā ar pārējiem lietā konstatētajiem apstākļiem. Obligātu radara uzrādīšanu pārkāpējam tiesību normas neparedz.

[4.2] Iekšlietu ministrijas instrukcijas „Ceļu policijas darba organizēšanas instrukcija" 26.punkts nosaka, ka ceļu satiksmes uzraudzību veic atklātā vai slēptā veidā. No Iekšlietu ministrijas Valsts policijas 2004.gada 21.jūlija cirkulāra Nr.20/5529 izriet, ka, sakarā ar pieaugošo ceļu satiksmes negadījumu skaitu, kuros cietuši cilvēki, jānodrošina Ceļu satiksmes noteikumu ievērošanas kontroles pastiprināšana. Ceļu satiksmes uzraudzībā maksimāli efektīvi jāizmanto pieejamos cilvēku resursus un tehniskos līdzekļus (t.sk. braukšanas ātruma kontroles mērierīces un foto - video iekārtas), kā arī slēpto uzraudzības formu. Uzraudzību slēptā veidā jāveic, sadarbojoties diviem vai vairākiem inspektoriem, t.sk. fiksējot pārkāpumus no netrafaretām dienesta automašīnām.

[4.3] SIA „LMI serviss” sniegtā informācija netiek ņemta vērā lietas izskatīšanā, jo tā nav apstiprināta dokumentāli, turklāt tajā ir norādīts, ka braukt ar ātrumkārbas bojājumiem varēja, bet nav norādīts ar kādu ātrumu.

[4.4] *V.D.* pārkāpums ir pierādīts pilnīgi, kas arī konstatēts Lēmumā. Lēmumā pilnībā izklāstīti visi lietas apstākļi.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 21.novembra spriedumu *A.D.* pieteikums daļā par Lēmuma atcelšanu noraidīts, kā arī izbeigta tiesvedība pieteikuma daļā par zaudējumu atlīdzināšanu. Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[5.1] Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts (šeit un turpmāk tiesību normas redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi) nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās 20 km/h .

Saskaņā ar LAPK 149.[8] panta sesto daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h ar (..) vieglajiem automobiļiem (..), ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums” (..) uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam Ls 20 apmērā.

[5.2] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs vadīja automašīnu ar ātrumu 77 km/h (ietverot mērierīces pieļaujamo kļūdu), tādējādi pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu par 27 km/h.

Tāpat lietā ir strīds par to, vai ar pieteicēja vadīto automašīnu, ņemot vērā automašīnas ātrumkārbas bojājumus, bija iespējams braukt ar ātrumu 77 kilometri stundā (ietverot mērierīces pieļaujamo kļūdu).

[5.3] Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi:

1) 2004.gada 12.decembra protokols Nr.050/SR009056 *(lietas 21.lapa)*;
2) *A.D.* 2004.gada 13.decembra sūdzība par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektora 2004.gada 12.decembra lēmumu Nr.SR009056 *(lietas 19.-20.lapa)*;
3) Latvijas Nacionālā metroloģijas centra Elektrisko mērījumu laboratorijas 2004.gada 16.jūlija verificēšanas sertifikāts Nr.E1115V04 *(lietas 22.lapa)*;
4) Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektora *A.B.* 2005.gada 5.janvāra dienesta ziņojums *(lietas 23.-24.lapa)*;
5) Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas inspektora *J.N.* 2005.gada 17.janvāra dienesta ziņojums *(lietas 25.lapa)*;
6) *L.D.* 2005.gada 21.janvārī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes sniegtais paskaidrojums *(lietas 28.-29.lapa)*;
7) SIA „LMI serviss” Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes sniegtā atbilde *(lietas 33.lapa);*
8) SIA „Motors Latvia VOLKSWAGEN centrs Rīga” 2007.gada 25.oktobra atzinums *(lietas 82.lapa).*

[5.4] Saskaņā ar APL 154.panta pirmo daļu, tiesa, novērtējot pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem, nonāk pie secinājuma, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav iespējams novērst šaubas, par to, ka pieteicējs ir pārkāpis 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" prasības, braucot ar ātrumu 82 kilometri stundā, pie atļautā ātruma 50 kilometri stundā.

Šādus secinājumus tiesa izdarījusi, vadoties no šādiem apsvērumiem.

[5.4.1] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa secina, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu, pieteicēja paskaidrojumiem, Ceļu policijas inspektoru dienesta ziņojumos sniegto informāciju, SIA „Motors Latvia VOLKSWAGEN centrs Rīga" atzinumu ir pierādīts fakts, ka *A.D.* 2004.gada 12.decembrī, plkst. 22:05, Rīgā, vadīja automašīnu Volkswagen, valsts reģistrācijas numura zīme */dzēsta numura zīme/*, pa Slāvu tiltu virzienā no Maskavas ielas uz Slāvu loku ar ātrumu 82 km/h, pie atļautā ātruma 50 km/h, 518.ceļa zīmes („Apdzīvotas vietas sākums") darbības zonā. Minimālais ātrums, aprēķinot iespējamo radara kļūdu, ir 77 km/h, tādejādi pārsniedzot atļauto ātrumu par 27 km/h.

[5.4.2] Tiesa konstatē, ka pieteicēja vadītās automašīnas braukšanas ātrums tika fiksēts ar darbam derīgu ātruma mērierīci „Stalker" Nr.26972. Mērierīce pārbaudīta Latvijas nacionālajā metroloģijas centrā 2004.gada 16.jūlijā un atzīta par atbilstošu Ministru kabineta 2005.gada 15.marta noteikumiem Nr.194 „Prasības braukšanas ātruma kontroles mērierīcēm" prasībām, tas ir, par derīgu ātruma mērījumu izdarīšanai ceļu policijas darbā. Tiesai nav pamata apšaubīt mērījumu precizitāti.

No lietas materiāliem izriet, ka ar radaru fiksētais ātruma mērījums ierakstīts protokolā par administratīvo pārkāpumu. Ar protokolu par administratīvo pārkāpumu pieteicējs ir iepazinies, ko apliecinājis ar savu parakstu, tādējādi viņam bija zināms protokolā norādītais radara mērījums. Turklāt pretēji pieteicēja apgalvojumam, protokolā pieteicējs nav norādījis, ka vēlējies iepazīties ar radara mērījumiem.

Tiesa norāda, ka tiesību normas nenosaka policijas darbinieku obligātu pienākumu mērījumu uzrādīt. Policijas darbinieki braukšanas ātruma ievērošanas kontroli veica, izmantojot slēpto metodi, proti, vienam policijas darbiniekam braukšanas ātrumu konstatējot ar radaru vienā vietā un ar rācijas starpniecību paziņojot policijas darbiniekam citā vietā, kur automašīna tiek apturēta. Nav konstatējams, ka šāda metode būtu pretrunā ar tiesību normām. Par šādas metodes pielietošanu konkrētajā gadījumā pieteicējam (kā to norādījis pats pieteicējs) ticis izskaidrots. Arī pieteicējs šādu metodi nav apstrīdējis.

Tiesa negūst apstiprinājumu, ka tas apstāklis, ka pieteicējam netika uzrādīts radara mērījums, būtu aizskāris viņa ar likumu aizsargātās tiesības.

Turklāt likumdevējs šāda veida mērierīci ir atzinis par pieļaujamu pierādīšanas līdzekli.

[5.4.3] No Ceļu policijas inspektoru ziņojumiem izriet, ka 2004.gada 12.decembrī, kontrolējot autotransporta satiksmes ātruma režīmu ar slēpto metodi, uz Slāvu tilta, ap plkst. 22:05 inspektors *J.N.* ziņojis, ka fiksējis automašīnai Volkswagen, valsts reģistrācijas numura zīme */dzēsta numura zīme/*, ātrumu 82 km/h. Automašīnas ātrums fiksēts divas reizes. Citu, kustībā esošu, transportlīdzekļu pieteicēja vadītās automašīnas tuvumā tobrīd nebija. Ātruma mērījuma fiksēšanas laikā inspektors *J.N.* atradies Slāvu tilta vidū, savukārt automašīna Volkswagen atradās 70 līdz 100 metru attālumā, uzbraucot uz tilta.

Automašīnu apturēja inspektors *A.B.*, saņemot par rāciju informāciju no inspektora *J.N.* Inspektors *A.B.* atkārtoti sazinājies ar inspektoru *J.N.*, kurš apstiprināja konkrētās automašīnas ātruma pārsniegšanas faktu. Inspektors *A.B.* ziņojumā norādījis, ka automašīnā *A.D.* atradies viens, t.i., bez pasažieriem. Laika posmā no automašīnas apturēšanas līdz tās aizbraukšanai *A.D.* par automašīnas tehnisko stāvokli neko neminēja.

[5.4.4] Faktu, ka automašīnai ir bojāta ātrumkārba un tādēļ ar to nav iespējams sasniegt ātrumu 82 km/h, pieteicējs norāda 2004.gada 13.decembra iesniegumā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei, pārsūdzot lēmumu.

Pieteicēja nākošā dienā sniegtie paskaidrojumi par lietas būtību, jau ir uzskatāmi par paskaidrojumiem, kas ir sniegti attālinātā laika periodā no paša notikuma un atzīstami par mazāk ticamiem, jo pieteicējam bija laiks tos sagatavot un pasniegt kā faktu, kurš šajā brīdī vairs nav objektīvi pārbaudāms un pierādāms. Tāpat pieteicēja apgalvojumu, ka viņš nepārsniedza atļauto braukšanas ātrumu, neapstiprina citi tiesā pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

[5.4.5] Kā būtiskāko argumentu faktam, ka pieteicējs nav pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu, pieteicējs min automašīnas ātrumkārbas defektu.

No SIA „Motors Latvia Volkswagen centrs Rīga" atzinuma izriet, ka pieteicēja vadītā automašīna Volkswagen Passat , ar ātrumkārbas defektu, kura dēļ nav iespējams ieslēgt ceturto un piekto ātrumu, var attīstīt braukšanas ātrumu 85 km/h. Savukārt ar nosacījumu, ka minētā automašīna ir tehniskā kārtībā, kā arī tai funkcionē dzinēja maksimālo apgriezienu ierobežotājs, automašīna var attīstīt braukšanas ātrumu līdz pat 119 km/h.

Tādējādi, ja automašīnas ātrumkārba arī bijusi bojāta, pieteicēja automašīna varēja attīstīt ātrumu vismaz līdz 85 km/h, radara fiksētais ātrums ir 82 km/h, līdz ar to tiesa uzskata par nepamatotu un lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu pieteicēja apgalvojumu.

[5.4.6] Izvērtējot pretrunīgās liecības, tiesa augstāku ticamību piešķir policijas darbinieku sniegtajām un protokolā fiksētajām ziņām par braukšanas ātruma faktu, salīdzinājumā ar pieteicēja liecībām.

Policijas darbinieki protokolā un dienesta ziņojumos precīzi un konkrēti norāda faktiskos lietas apstākļus, turklāt Ceļu policijas inspektors automašīnas ātrumu fiksējis no neliela attāluma, t.i., 70 līdz 100 metri. Tiesas ieskatā ir nepamatots pieteicēja arguments, ka viņš braucis nepārtrauktā citu automašīnu

plūsmā, ņemot vērā vēlo laiku, tas ir, plkst.22:05 un to, ka tā bija svētdiena, ir visai apšaubāmi, ka uz Slāvu tilta bija intensīva satiksme.

Tiesa neatrod lietā nevienu ticamu un pārliecinošu pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu personīgi ieinteresēti sastādīt pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu bez pamatota iemesla, sagrozot lietas faktiskos apstākļus, tāpat tiesa konstatē, ka ceļu policijas inspektora sastādītais protokols un dienesta ziņojumi ir konsekventi, tajos nav konstatējamas pretrunas par lietas faktiskajiem apstākļiem un citiem pierādījumiem lietā.

[5.4.7] Tiesa policijas darbinieku sniegtajām un protokolā fiksētajām ziņām dod priekšroku salīdzinājumā ar pieteicēja sievas *L.D.* paskaidrojumā norādītajām, jo šīs personas subjektīvā (personīgā) attieksme pret izskatāmās lietas faktiskajiem apstākļiem nav objektīva, par cik viņus saista laulības attiecības, un *L.D.* varētu būt ieinteresēta, lai viņas vīrs izvairītos no administratīvās atbildības, tādēļ paskaidrojumu sniegusi nolūkā palīdzēt pieteicējam izvairīties no atbildības.

[5.5] Protokolā kā pieteicēja atbildību pastiprinošs apstāklis norādīts LAPK 34.panta pirmās daļas 1.punkts, t.i., atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprina, ja prettiesiskā rīcība turpināta, neraugoties uz pilnvaroto personu prasību to izbeigt.

Tiesa konstatē, ka norādītā kļūda protokolā ir atzīstama par pārrakstīšanās kļūdu un jebkurā gadījumā nemaina un nevar mainīt Lēmuma saturu un būtību.

[5.6] Ar pārsūdzēto Lēmumu *A.D.* administratīvi sodīts ar naudas sodu Ls 20 apmērā.

Tā kā LAPK 149.^{8} panta sestā daļa noteic konstantu naudas sodu Ls 20, tad nav pamata, piemērojot minēto sodu, atsevišķi vērtēt LAPK 32.pantā noteiktos kritērijus. Lai piemērotu konstanti noteiktos sodus, ir pietiekami kvalificēt izdarīto pārkāpumu saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta sesto daļu.

[5.7] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[5.8] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 145.panta otrās daļas 1.punkts noteic, ka pieteicējam ir tiesības pilnīgi vai daļēji atteikties no pieteikumā ietvertā prasījuma.

2007.gada 10.maija tiesas sēdē pieteicējs atteicās no prasījuma par zaudējumu atlīdzināšanu Ls 42 apmērā *(lietas 57.-58. lapa)*.

Tā kā pieteicējs ir atteicies no prasības daļā par zaudējumu atlīdzināšanu, tad tiesvedība šajā pieteikuma daļā ir izbeidzama atbilstoši APL 282.panta 4.punktam.

[6] *A.D.* ir iesniedzis apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 21.novembra spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā. Pieteicējs lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu, pamatojoties uz APL 303.pantu, un lūdz lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai Administratīvajai rajona tiesai.

Apelācijas sūdzība pamatota ar tālāk norādīto.

[6.1] Tiesa, izskatot lietu, ir būtiski pārkāpusi procesuālās tiesību normas, liedzot pieteicējam tiesības izteikt viedokli tiesas sēdē un apzināti nepatiesi

norādot, ka pieteicējs ir piedalījies tiesas sēdē, kas savukārt varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas.

[6.2] Lai gan tiesas spriedumā norādīts, ka pieteicējs piedalījies tiesas sēdē (sprieduma ievaddaļa), sniedzis paskaidrojumus (sprieduma 7.punkts), pieteicējs norāda, ka sliktās veselības dēļ viņš nepiedalījās minētajā tiesas sēdē, par ko laicīgi informēja tiesu, iesniedzot darba nespējas lapas B kopiju. Tādējādi tiesas attiecīgā norāde ir apzināti nepatiesa un pie šādiem apstākļiem nav būtiski vērtēt tiesas pieeju pierādījumu vērtēšanai, jo tai vispār nav ticamības. Pie šādiem apstākļiem ir pamats uzskatīt, ka tiesa lietu bez pieteicēja piekrišanas faktiski ir skatījusi rakstveidā.

[7] Atbildētāja ir iesniegusi rakstveida paskaidrojumus par *A.D.* apelācijas sūdzību, neatzīstot to pilnībā un uzskatot pirmās instances tiesas spriedumu par likumīgu un pamatotu. Atbildētāja uztur paskaidrojumus, ko sniegusi Administratīvajai rajona tiesai.

[8] Pieteicējs uz tiesas sēdi nav ieradies un nav paziņojis par neierašanās iemesliem.

Administratīvā apgabaltiesa nekonstatē APL 268. un 269.pantā minētos apstākļus, kas būtu par pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai, un atzīst, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja piedalīšanās.

Atbildētājas pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[9] Izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota, bet pieteikums daļā par Lēmuma atcelšanu ir noraidāms, bet daļā par zaudējuma atlīdzinājumu tiesvedība lietā ir izbeidzama.

[10] APL 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izskatījusi lietu pēc būtības, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, pārbaudījusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu un apelācijas sūdzībā ietvertos argumentus, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to pievienojas pirmās instances tiesas motivācijai (skat. šā sprieduma [5] punktu) un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

[11] Nav pamatoti pieteicēja apelācijas sūdzības argumenti par to, ka lieta izskatīta rakstveidā bez pieteicēja piekrišanas, neuzklausot pieteicēja viedokli,

tāpēc tiesas spriedums ir atceļams saskaņā ar APL 303.pantu. Administratīvā apgabaltiesa savu viedokli pamato ar tālāk minēto.

[12] Saskaņā ar APL 303.panta pirmās daļas 2.punktu apelācijas instances tiesa neatkarīgi no apelācijas sūdzības motīviem ar lēmumu atceļ pirmās instances tiesas spriedumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai, ja tiesa lietu izskatījusi, pārkāpjot procesuālo tiesību normas, kas nosaka, ka jāpaziņo administratīvā procesa dalībniekiem par tiesas sēdes laiku un vietu, vai izskatījusi lietu rakstveida procesā, lai gan nav saņemta administratīvā procesa dalībnieku rakstveida piekrišana.

Tādējādi lietā noskaidrojams, vai pirmās instances tiesa paziņojusi pieteicējam par tiesas sēdi, vai tiesa ir izskatījusi lietu rakstveida procesā bez pieteicēja piekrišanas.

[13] Saskaņā ar APL 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona un šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā). Tātad lietu rakstveida procesā izskata bez administratīvā procesa dalībnieku klātbūtnes, nerīkojot tiesas sēdi.

Pretēji pieteicēja apgalvojumam, ka lieta izskatīta rakstveida procesā, Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka lieta pēc būtības ir izskatīta atklātās tiesas sēdēs mutvārdu procesā. To apliecina 2006.gada 16.oktobra tiesas sēdes protokols (lietas lapa 46), 2007.gada 10.maija tiesas sēdes protokols (lietas lapa 56-61), 2007.gada 23.jūlija tiesas sēdes protokols (lietas lapa 76-77).

[14] Pieteicējs iebilst pret to, ka lieta izskatīta bez pieteicēja klātbūtnes, lai gan pieteicējs bija lūdzis atlikt lietas izskatīšanu, jo uz tiesas sēdi nevar ierasties slimības dēļ.

Šajā sakarā Administratīvā apgabaltiesa konstatē tālāk minēto.

[14.1] Saskaņā ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2005.gada 13.septembra rezolūciju (lietas lapa 2) lieta nolikta izskatīšanai tiesas sēdē 2006.gada 16.oktobrī, par ko pieteicējam paziņots ar tiesas pavēsti (lietas lapa 42).

[14.2] Uz tiesas sēdi 2006.gada 16.oktobrī pieteicējs nebija ieradies, par neierašanās iemesliem pieteicējs tiesai nav paziņojis. Administratīvā rajona tiesa 2006.gada 16.oktobra tiesas sēdē pieņēma lēmumu atlikt lietas izskatīšanu, jo nav ieradies pieteicējs. Nākamā tiesas sēde noteikta 2007.gada 10.maijā (lietas lapa 46). Par tiesas sēdi 2007.gada 10.maijā pieteicējam 2006.gada 16.oktobrī nosūtīta tiesas pavēste (lietas lapa 2,47).

[14.3] Uz tiesas sēdi 2007.gada 10.maijā pieteicējs bija ieradies. Lietas izskatīšana uzsākta pēc būtības, uzklausīti pieteicēja un atbildētāja paskaidrojumi, nopratināts liecinieks. Tiesas sēdē tiesa pieņēmusi lēmumu atlikt lietas izskatīšanu, jo lietā nepieciešams vākt papildu pierādījumus (lietas lapa 56-61). Nākamā tiesas sēde noteikta 2007.gada 23.jūlijā (lietas lapa 61), par ko pieteicējs parakstījies lietas uzziņas lapā (lietas lapa 2).

[14.4] Uz tiesas sēdi 2007.gada 23.jūlijā pieteicējs bija ieradies. Tiesa nolēma atlikt lietas izskatīšanu, jo vēl nav saņemti pieprasītie dokumenti. Nākamā tiesas sēde noteikta 2007.gada 29.oktobrī (lietas lapa 76-77), par ko pieteicējs parakstījies lietas uzziņas lapā (lietas lapa 2).

[14.5] Uz tiesas sēdi 2007.gada 29.oktobrī pieteicējs nebija ieradies. 2007.gada 29.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja iesniegums, ar lūgumu atlikt lietas izskatīšanu pieteicēja slimības dēļ. Iesniegumam klāt pievienota 2007.gada 16.oktobrī izsniegtās darbnespējas lapas A Nr.3682 kopija (lietas lapa 88-89). Administratīvā rajona tiesa minētos dokumentus tiesas sēdē pārbaudīja un pieņēma lēmumu lietu izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes (lietas lapa 91-93).

[15] APL 214.panta pirmā daļa paredz, ka gadījumā, ja lietas dalībnieks nav ieradies uz tiesas sēdi, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. APL 268.pants noteic, ka tiesa atliek lietas izskatīšanu, ja:

1) atbildētājs nav saņēmis pieteikuma norakstu un tāpēc lūdz atlikt lietas izskatīšanu;

2) nepieciešams pieaicināt par administratīvā procesa dalībnieku personu, kuras tiesības vai tiesiskās intereses var tikt aizskartas ar tiesas spriedumu;

3) uz tiesas sēdi neierodas kāds no administratīvā procesa dalībniekiem un viņam nav paziņots par tiesas sēdes norises laiku un vietu.

Savukārt APL 269.pants noteic, ka tiesa var atlikt lietas izskatīšanu, ja tā atzīst, ka:

1) nav iespējams izskatīt lietu tāpēc, ka nav ieradies kāds administratīvā procesa dalībnieks, liecinieks, eksperts vai tulks vai pastāv citi svarīgi iemesli;

2) vēl nepieciešams vākt pierādījumus.

Konkrētajā gadījumā pieteicējam par tiesas sēdi bija paziņots, pieteicējs bija lūdzis tiesu atlikt lietas izskatīšanu pieteicēja darba nespējas dēļ, līdz ar to konstatējams, ka nepastāvēja APL 268.pantā paredzētie apstākļi, kas ir pamats atlikt lietas izskatīšanu. Turklāt APL 269.pants piešķir tiesai tiesības, nevis pienākumu atlikt lietas izskatīšanu gadījumā, ja nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem. No lietas materiāliem redzams, ka tiesa, darbojoties tiesas rīcības brīvības ietvaros, uzskatījusi par iespējamu izskatīt lietu bez pieteicēja klātbūtnes. Līdz ar to nav atzīstams, ka tiesa bez likumīga pamata izskatījusi lietu bez pieteicēja klātbūtnes.

[16] Norāde Administratīvās rajona tiesas spriedumā, ka lieta izskatīta, piedaloties pieteicējam un uzklausot viņa paskaidrojumus nav nepareiza, jo, kā redzams no lietas materiāliem, pieteicējs piedalījies lietas izskatīšanā pēc būtības 2007.gada 10.maijā. Tiesas sēdē pieteicējs uzturējis pieteikumu daļā, atteicies no prasījuma par materiālo zaudējumu atlīdzināšanu un sniedzis paskaidrojumus.

[17] Pastāvot konstatētajiem apstākļiem, Administratīvā apgabaltiesa šajā lietā nekonstatē APL 303.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktos izņēmuma

gadījumus tiesas sprieduma atcelšanai un lietas nosūtīšanai Administratīvajai rajona tiesai jaunai izskatīšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 282.panta 4.punktu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt *A.D.* pieteikumu daļā par Valsts policijas Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2005.gada 14.aprīļa lēmuma Nr.1060 atcelšanu.

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 21.novembra spriedumu daļā, ar kuru nolemts izbeigt tiesvedību administratīvajā lietā, kas ierosināta par *A.D.* pieteikumu daļā par zaudējumu atlīdzināšanu.

Spriedumu 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja: S.Liniņa

Tiesneses I.Amona

S.Zakrevska